

تأمین

سیمه

atiyewow.ir

۱۳۷۷

۱۳۷۷

۱۳۷۷

اتحادیه
ATIYE ONLINE NEWS AGENCY

atiyeonline.ir

رسانه جامع حوزه رفاه و تأمین اجتماعی

سازمان تأمین اجتماعی هیچگاه ور شکسته نخواهد شد

لزوم حفظ سه جانبه گرایی و پایداری منابع و مصارف

گزارش

در سال ۱۳۷۷ دکتر محمد ستاری فر در مقام مدیر عامل وقت این سازمان با حضور در مجلس شورای اسلامی، با نشان دادن اسلایدی از رسیدن منابع و مصارف تأمین اجتماعی به نقطه سر به سری در سال ۱۳۸۶ خبر داد، اما با مجموعه اتفاقات و اقداماتی که در آن محدوده زمانی رخ داد، پیش بینی مدیر عامل اسبق سازمان تأمین اجتماعی دو سال زود تر به وقوع پیوست و مصارف این سازمان بزرگ در سال ۱۳۸۴ به نقطه سر به سری رسید. جالب اینکه در سال ۹۶ سید تقی نوربخش، مدیر عامل فقید سازمان نیز که در زمان مدیر عاملی دکتر ستاری فر، عضو هیأت مدیره تأمین اجتماعی بود، با حضور در مجلس همان اسلاید را مجدداً به نمایندگان مجلس نشان داد و یادآوری کرد که ما در سال ۱۳۷۷ پیش بینی و اعلام کرده بودیم نقطه سر به سری منابع و مصارف سازمان با نگاه نقدی سال ۸۶ خواهد بود؛ پدیده ای که به علی در سال ۸۴ یعنی دو سال زود تر از پیش بینی اتفاق افتاد.

پیشی گرفتن مصارف بر منابع

مجموعه عوامل متعددی موجب شد تا منابع و مصارف سازمان تأمین اجتماعی در سال ۸۴ برابر شود. دخالت های غیر بیمه ای، تعهدات بدون منبع، مشکلات دولت ها در ایفای تعهدات قانونی، متغیرهای کسب و کار و رشد اقتصادی و نیز انجام نشدن به موقع اصلاحات بیمه ای، همه دست به دست هم داد تا سازمان تأمین اجتماعی در جوانی موهبهای سفید شود. از سوی دیگر، در بدو تشکیل سازمان تأمین اجتماعی، نرخ امید به زندگی ۵۵ سال بود و امروزه این نرخ بیشتر از ۷۰ سال است. بنابراین سن بازنشستگی نیز باید متناسب با افزایش امید به زندگی رشد می کرد؛ اما در عمل برعکس شد و به علت افزایش بازنشستگی های پیش از موعد، متوسط سن بازنشستگی کمتر شد و به زیر ۵۰ سال رسید. دلیل مهمتر اما این است که تا سال ۸۴ دولت دو تعهد یعنی پرداخت حق بیمه سه درصدی و دیگری معافیت

کارگاه های زیر پنج نفر را در قبال سازمان پذیرفته بود؛ اما این دو تعهد در کمتر از یک دهه تبدیل به ۲۰ تعهد شد!

مشارکت تضامنی دولت

در حالی که اغلب سازمان های کشور «هزینه ای» و برخی از آنها مانند سازمان امور مالیاتی یا شرکت ملی نفت «درآمدی» هستند، اما سازمان تأمین اجتماعی سازمانی «درآمد - هزینه ای» است؛ یعنی همانقدر که درآمد دارد، باید هزینه کند. منابع درآمدی این سازمان هم سه جانبه گرایی است؛ یعنی «دولت، کارفرما و بیمه شده» برای این سازمان هزینه پرداخت می کنند. هیچ سازمان بیمه اجتماعی که مبتنی بر سه جانبه گرایی باشد، در هیچ جای دنیا نمی تواند ورشکسته شود؛ چون مشارکت دولت یک مشارکت تضامنی است و این تضمین، اطمینان و آرامش در جامعه ایجاد می کند. با توجه به ماهیت بین نسلی

صندوق تأمین اجتماعی نمی توان دولت را از این صندوق حذف کرد. کارگری که امروز به این صندوق حق بیمه پرداخت می کند، ۳۰ سال دیگر باید از این صندوق مستمری بگیرد و در آن زمان هیچ یک از مدیران و مسئولان سازمان تأمین اجتماعی، نمایندگان مجلس، وزرا و رئیس جمهور بر صندلی تصدی امور نخواهند بود. پس در آن زمان چه کسی باید متعهد باشد که آن مستمری را پرداخت کند؟ مشخصاً این دولت است که باید نقش تضامنی داشته باشد.

برقراری تعادل ۳ ساله

وضعیتی که در دو سال گذشته در سازمان تأمین اجتماعی برقرار شده، نمونه خوبی از ایجاد آرامش در جامعه برای اطمینان از تداوم ایفای تعهدات این سازمان است. دولت در یک و نیم سال گذشته ۱۲۰ هزار میلیارد تومان پرداخت قطعی به سازمان تأمین اجتماعی انجام داد و این رقم تا پایان

سال جاری به ۱۴۰ هزار میلیارد تومان نیز خواهد رسید. در شرایطی که ضریب پشتیبانی به رقم زیر پنج سقوط کرده، با مجموعه اقدامات و پیگیری های سازمان تأمین اجتماعی و تشکل های بازنشستگی و همراهی نمایندگان مجلس در خصوص وصول مطالبات از دولت، اکنون رقم قابل توجهی از این مطالبات وصول شده تا آنجا که به گفته مدیر عامل سازمان تأمین اجتماعی بین منابع و مصارف سازمان تعادل برقرار شده و این وضعیت با توجه به مصوبه مجلس و وجود ظرفیت قانونی برای وصول مطالبات تا سه سال آینده تداوم خواهد یافت. اینکه سازمان تأمین اجتماعی برای ایفای تعهدات خود تا سه سال آینده دغدغه ای نخواهد داشت به خوبی نشان می دهد که سازمان تأمین اجتماعی به عنوان رکن مهمی در تأمین امنیت روحی و روانی جامعه، هیچگاه ورشکسته نخواهد شد و دولت ضمانت کننده تمامی تعهدات این سازمان بزرگ و مردمی است.

وضعیتی که
در ۲ سال
گذشته در
سازمان
تأمین اجتماعی
برقرار شده،
نمونه خوبی از
ایجاد آرامش
در جامعه برای
اطمینان از
تداوم ایفای
تعهدات این
سازمان است

کارشناسان حوزه کسب و کار مطرح کردند

کارآفرینی؛ نیاز اساسی تأمین اجتماعی

گزارش

کارشناسان حوزه کسب و کار، «کارآفرینی» را موتور محرک اقتصاد می نامند که باعث رشد ظرفیت های فعلی و شکوفایی استعدادهای نهفته جامعه می شود و زمینه انواع موفقیت های فردی و مالی و شغلی افراد جامعه را فراهم می کند. کارآفرینی در جامعه محرک اصلی اشتغالزایی، انتقال فناوری، ایجاد خلاقیت و نوآوری در کسب و کار، تشویق و ترغیب سرمایه گذاران، شناخت و ایجاد بازارهای جدید، کاهش هزینه ها و جلوگیری از اتلاف منابع است. در این خصوص سازمان تأمین اجتماعی امروزه، بیش از هر زمان دیگری، به ایجاد اشتغال و رونق بازار کسب و کار نیاز دارد؛ موضوع بسیار مهمی که ضرورت دارد دولت سیزدهم و به ویژه وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی آتی به آن اهتمام جدی داشته باشند.

نشانگر اشتغال و بیکاری

بررسی و تحلیل آمار و اطلاعات بیمه شدگان جدیدالورود سازمان تأمین اجتماعی که به همت «مدیریت آمار، اطلاعات و محاسبات» سازمان همواره قابل دستیابی است، به خوبی وضعیت ایجاد اشتغال در جامعه را نشان می دهد. در حقیقت بخش عمده ایجاد اشتغال در کشور با کنکاش

در آمار و اطلاعات این گروه از بیمه شدگان قابل بررسی است. در ساده ترین شکل این بررسی، افزایش تعداد بیمه شدگان جدیدالورود به معنای ایجاد اشتغال بیشتر است. بیمه شدگان جدیدالورود عبارتند از بیمه شدگانی که در یک سال مشخص برای اولین بار در سازمان تأمین اجتماعی شروع به بیمه پردازی کرده اند و لیست پرداخت حق بیمه آنها توسط کارفرما در شعب تأمین اجتماعی یا سامانه خدمات غیر حضوری ثبت شده باشد. بر اساس قانون و مقررات تأمین اجتماعی هر کارگری که کار می کند و حقوق و دستمزد، اعم از نقدی یا غیرنقدی، دریافت می کند، اگر مشمول سایر قوانین کشور نباشد، مشمول قانون تأمین اجتماعی است و از زمانی که تحت پوشش قرار می گیرد، بیمه شده محسوب می شود. از این رو، پرواضح است تغییر ظرفیت های اشتغال کشور به طور مستقیم بر روی تعداد بیمه شدگان سازمان تأمین اجتماعی تأثیر گذار است. البته این نکته را هم نباید از نظر دور داشت که تمام ظرفیت های اشتغال در کشور لزوماً توسط بیمه شدگان جدیدالورود اشغال نمی شود؛ چراکه بیمه شدگانی که در سال های گذشته سابقه بیمه پردازی داشته و در صف بیکاران ایستاده اند، متقاضی کار بوده و بخشی از ظرفیت های جدید اشتغال توسط آنها به کار گرفته می شود.

نیاز به کدهای استاندارد

کارآفرینی و ایجاد اشتغال بدون تحلیل دقیق بازار کار، ظرفیت های بالقوه و بالفعل و وضعیت نیروی کار فعال و غیرفعال ممکن نیست. بررسی و پیمایش نوع فعالیت های اقتصادی بیمه شدگان جدیدالورود سازمان تأمین اجتماعی در کشور می تواند به برنامه ریزی سیاستگذاری های بیمه ای و اقتصادی و ایجاد اصلاحات احتمالی در روش توزیع مشاغل جدید در بخش دولتی و خصوصی کمک کند. کارشناسان و متخصصان کشوری برای بررسی و تحلیل بازار کار، شاغلان و بیکارشدگان به کدهای استاندارد بین المللی فعالیت های اقتصادی نیاز دارند اما در اداره کل مانوئسی و سامانه خدمات غیر حضوری سازمان از فهرست مشاغل و کدهایی استفاده می شود که فقط در داخل سازمان کاربرد دارد. مدیریت آمار و اطلاعات سازمان طی سال های گذشته برنامه ای را برای تبدیل کدهای سازمانی به کدهای بین المللی ایجاد کرده اما همه این کدها به طور کامل بر هم منطبق نیستند و از این رو همچنان مشکلاتی در این خصوص وجود دارد.

بازتعریف مفهوم کار

امروزه دنیای کسب و کار روز به روز بیشتر از قبل به سمت مشاغل مرتبط با خدمات

دیجیتال و غیر حضوری در قالب استارت آپ ها و شرکت های دانش بنیان می رود و درصد زیادی از کسانی که می خواهند کسب و کاری را راه اندازی کنند، گزینه اول شان نه مشاغل سنتی که روش های نوین درآمدزایی است. فعالیت در شبکه های اجتماعی، طراحی و پشتیبانی سایت، طراحی اپلیکیشن، تخصص در سیستم های کامپیوتری و موبایل، فروشگاه های آنلاین، مشاوره آنلاین و آفلاین، دیجیتال مارکتینگ، آموزش از راه دور و... از جمله مشاغلی است که به علت درآمدزایی بیشتر از مشاغل سنتی، روز به روز محبوب تر شده و مورد استقبال فعالان بازار کسب و کار قرار می گیرند. این وضعیت موجب گسترش این مشاغل جدید و متنوعی شده که به طور روزافزون در حال افزایش است و شناسایی، پوشش و خدمت دهی به این مشاغل در تأمین اجتماعی نیز نیازمند تطابق مقررات و ضوابط اجرایی است. البته سازمان تأمین اجتماعی طی چند سال گذشته با تغییر برخی رویه ها، زمینه را برای تحت پوشش درآمدن دور کارها (فری لنسرها) فراهم کرده است. با این حال، بنا به ذات و ماهیت این نوع کسب و کارها، به نظر می رسد برای توسعه پوشش بیمه ای به تمامی این نوع از مشاغل و ارائه خدمات، نیاز به تغییر قوانین و بازتعریف مفاهیمی همچون کارگاه و کسب و کار است.

تغییر
ظرفیت های
اشتغال
کشور به
طور مستقیم
بر روی تعداد
بیمه شدگان
سازمان
تأمین اجتماعی
تأثیر گذار است